

Mangsa Ngarep tumrap Amerika lan 18 Juli 2020 - Nomer Papat

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Pesen saka Daniel pasal wolu lan sanga, kang dipralambangaké déning Kali Ulai, kasingsingaké ing taun 1798. Ramalan ing pasal wolu ditafsiri ing pasal sanga déning Gabriel, nanging ora sadurungé Daniel ngaturaké sawijining pandonga, yaiku pandonga kang dianggep dadi salah siji pandonga manungsa kang paling wigati ing Alkitab. Ing pandonga iku Daniel mratélakaké yèn dhèwèké wis mangertèni manawa karusakan Yerusalem bakal suwéné pitung puluh taun miturut apa kang wis katemokaké déning dhèwèké ing kitab Yeremia.

Ing taun kapisan pamaréntahané Darius, putrané Ahasweros, saka turuné wong Média, kang diangkat dadi raja ing saindenging karajané wong Kasdim; ing taun kapisan pamaréntahané iku aku, Daniel, mangertèni lumantar kitab-kitab cacahing taun-taun, bab kang wis diparingaké déning pangandikané Pangéran marang Yérémia nabi, yèn Panjenengané bakal ngrampungaké pitung puluh taun sajroning karusakaning Yérusalèm. Daniel 9:1, 2.

Yeremia uga netepake manawa ing pungkasaning pitung puluh taun iku Belsyazar bakal mati nalika Koresy, Sang Panglima balane Darius, nelukake Babil.

Lan saindenging tanah iki bakal dadi karusakan lan kaedanan; lan bangsa-bangsa iki bakal ngabdi marang ratu Babil pitung puluh taun. Lan bakal kalakon, manawa pitung puluh taun iku wus rampung, Aku bakal ngukum ratu Babil lan bangsa iku, pangandikané Pangeran, awit saka kaluputané, uga tanahé wong Kasdim, lan Aku bakal ndadèkaké iku dadi karusakan sing langgeng. Yeremia 25:11, 12.

Dhaniel ugi ngidentifikasi bilih pitungdas taun karusakan punika minangka kasampurnaning sawijining pitedah nabi ingkang kacathet déning Musa.

Inggih, sakèhé Israèl wus nglanggar Toret Paduka, malah padha nyimpang, supaya ora manut marang swanten Paduka; mulané ipat-ipat wis katibakaké marang kawula, lan sumpah kang katulis ana ing Toreté Musa, abdining Allah, amarga kawula wus dosa marang Panjenengané. Lan Panjenengané wus netepaké pangandikané, kang wus dipangandikakaké nglawan kawula, lan nglawan para hakim kawula kang ngadili kawula, kanthi ndhatengaké bilai gedhé marang kawula; awit ana ing sangisoring langit kabèh durung tau kadadéan kaya kang wus katindakaké marang Yérusalèm. Kaya kang katulis ana ing Toreté Musa, sakèhé bilai iki wus tumiba marang kawula; nanging kawula ora nyuwun pandonga ana ing ngarsané Pangéran Allah kawula, supaya kawula mratobat saka piala kawula, lan mangertèni kayektèn Paduka. Daniel 9:11-13.

“Sumpah” kang wis dilanggar déning Israèl lan kang ngasilaké “ipad-ipad” iku yaiku “ping pitu” ing Imamat 26. Tembung sing diterjemahaké dadi “ping pitu” ing Imamat 26 iku tembung Ibrani sing padha kang ing Daniel 9 diterjemahaké dadi “sumpah.” Sumpahé Musa, kang diwakili déning tembung sing diterjemahaké dadi “ping pitu,” iku pratélan wektu-nubuatan pisanan sing ditemokaké déning William Miller, lan iku uga bebener dhasar pisanan saka piwulangé kang disisihaké ing taun 1863. William Miller makili Élia, lan iki dikonfirmasi déning Roh Nubuat.

“Èwonan wong katuntun nampani kayekten sing diwartakake déning William Miller, lan para abdiné Allah diunggahaké ing roh lan kakuwatané Élia kanggo martakaké pawarta iku.” *Early Writings*, 233.

Ing taun 1863, gerakan Millerit rampung nalika wong-wong sing sadurungé naté ana ing gerakan mau miwiti pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu. Nalika padha miwiti dadi sawijining pasamuwan, gerakan iku banjur rampung. Gerakan iku rampung nalika padha matèni Musa kaya kang dilambangaké ing “pitu ping” ing Imamat pasal rong puluh enem, lan nalika ing wektu kang padha padha matèni Élia, utusan sing wis marakaké “sumpah” saka Musa marang gerakan iku. Musa lan Élia loro-loroné dipatèni ing taun 1863 lan ora bakal ditangèkaké menèh nganti sawisé 11 September 2001, nalika Gusti Allah nuntun manèh gerakan Future for America bali menyang dalan-dalan kang lawas.

Future for America ngakoni tanggal 11 September 2001 minangka rawuhipun bilai kaping tiga, lan ingkang netepaken bilih pangenalan tumrap serangan Islam ing tanggal 11 September punika leres, yaiku sajarahipun kalih bilai ingkang kapisan kados dene dipunidentifikasi déning para Millerit, ingkang kanthi mirunggan kaweca ing kalih bagan pionir taun 1843 lan 1850. Kanthi wangsul dhateng sajarah Millerit kanggé nyokong peran Islam ing jaman modern, Gusti lajeng mbikak pangertosan Future for America tumrap “pitung wekdal” ing Levitikus kalih-puluh enem, ingkang kagambar kanthi cetha ing kalih bagan punika ing kolom tengah. Lan ing kalih bagan punika, pusatipun kolom tengah punika yaiku salib. Nalika Gusti nuntun ing panggawénipun kalih tabel Habakuk punika, Panjenenganipun mesthekaken bilih “sumpah” Musa, “pitung wekdal” ing Levitikus kalih-puluh enem, dados pusat saking sedaya ilustrasi sunnat ingkang sanès, lan bilih ing kalih tabel punika Kristus dipunpasang ing pusat ingkang saestu.

Iki cocog karo sawijining jangka wektu sing katetepake ana ing wangsit liyane, kang ditafsirake déning Gabriel ing pasal sanga kitab Daniel, yaiku manawa Kristus bakal neguhaké prejanjian karo akèh wong sajrone satunggal minggu.

Panjenengané bakal netepaké prajanjian karo wong akèh sajrone satunggal minggu; lan ing satengahing minggu iku Panjenengané bakal ndadèkaké kurban lan pisungsung mandheg, lan marga saka panyebaraning barang-barang nistha Panjenengané bakal ndadèkaké iku sepi lan rusak, nganti tekan pungkasané; lan apa kang wis katetepaké bakal katibakaké marang kang wis dadi sepi. Daniel 9:27.

Sasuwéné saminggu profetik iku rong ewu limang atus rong puluh dina simbolis, lan pamedhar wangsit kang lagi diterangaké déning Gabriel mratélakaké yèn ing “tengah-tengah” utawa pusat saka rong ewu limang atus rong puluh dina simbolis mau Kristus bakal kasalib. Kristus iku pusat saka ‘rong ewu limang atus rong puluh’ ing kaloroné tabelé Habakuk lan uga saka saminggu nalika Panjenengané netepaké prajanjian karo akèh wong.

Ing taun 1863, Adventisme wiwit madeg minangka sawijining greja, lan gerakan Millerit sing wis kaparingan kakuwatan dening roh Élia dipateni. Gerakan Millerit mangertèni yèn, ing konteks pitu greja ing Kitab Wahyu, wong-wong mau iku wis dadi greja Filadelfia. Wong-wong sing misah saka wong-wong mau sawisé Kuciwa Agung taun 1844 banjur diidhèntifikasi minangka wong Laodikia. Ing taun 1856 James White miwiti sawatara artikel ing Review and Herald kang negesaké yèn gerakan sing kawiwitan minangka Filadelfia wis dadi Laodikia, lan para anggotané banjur prelu ngupaya tamba sing katawakake marang greja Laodikia. Ing taun sing padha, ing terbitan sing padha, James White nerbitaké sawatara artikel sing ditulis déning Hiram Edson ngenani wangsit rong ewu limang atus rong puluh taun saka Imamat rolikur. Artikel-artikel mau ora tau dirampungaké.

Nalika Gusti nuntun gerakan Future for America bali marang dalan-dalan kuna sawisé 11 September 2001, artikel-artikel déning Edson ditemokaké manèh, lan kanggo pisanan sajroning sajarah kaloroné periode rong ewu limang atus rong puluh taun diakoni minangka loro paukuman-ipat. Sing siji marang sepuluh taler lor, lan sijiné manèh marang loro taler kidul. Miller wis ngenali pitu mangsa marang karajan kidul, yaiku Yéhuda, nanging Edson ngenali pitu mangsa marang karajan lor, yaiku Israèl. Future for America nyumurupi yèn kaloroné kudu ditrapaké. Nalika loro panyebaran iku digabung, iku ngasilaké pepadhang kenabian sing durung tau diakoni déning Miller utawa Edson.

Nalika Gusti nguwalèkaké Future for America bali marang dalan-dalan kuna sawisé taun 2001, “sumpah”é Musa bali urip lan ngadeg ing sikilé. Pesen sing magepokan karo “sumpah” iku banjur dipratélakaké déning para utusan malaékat katelu, kaya nalika biyèn dipratélakaké lan dilambangaké déning para utusan malaékat kapisan. Future for America iku gerakan sing martakaké pesen sing diwakili déning “Musa” ana ing kakuwatané “Élia,” lan Élia kanthi cetha maringi paseksi Musa nganti tekan pungkasaning rerangkèn pasamuwan sing mawa judhul Habakkuk’s Tables, kang rampung watara taun 2012. Nalika rerangkèn pasamuwan iku rampung, kéwan saka telenging jurang tanpa dhasar munggah kanggo perang nglawan Musa lan Élia. Peperangan iku wiwit nalika Future for America netepaké kanggo mandheg saka pakaryan sing wis ditindakaké wiwit taun 1996, lan miwiti sawijining sekolah, sing kanthi kumingsun diarani The School of the Prophets. Luwih becik manawa sekolah iku diarani sekolahé para nabi palsu!

Kekacauan lan kabingungan sing banjur njedhul nalika sekolah wiwit maringi kalodhangan marang wong-wong sing durung tau dikonfirmasi déning Pangéran minangka utusan-utusan-Nya kanggo ngenalaké gagasan-gagasane dhéwé, pungkasané rampung kanthi sédaé Future for America tanggal 18 Juli 2020. Ing wektu iku Musa lan Élia wis

dipatèni ing dalan-dalan.

Lan nalika wong-wong mau wis ngrampungaké paseksèné, kéwan galak sing munggah saka jurang tanpa dhasar bakal perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahaké wong-wong mau, sarta matèni wong-wong mau. Lan layoné wong-wong mau bakal gumléthak ana ing dalan kutha gedhé, kang miturut teges rohani sinebut Sodom lan Mesir, ing papan Gusti kita uga kasalib. Wahyu 11:7, 8.

Paseksen kang pantes dipercaya iku yaiku paseksen kang mungkasi ana ing pungkasaning rerangken irah-irahan Tabel-tabele Habakuk. Banjur kéwan iku nyerang. Aku ora duwé gagasan sapa waé kang ngetutaké artikel-artikel saiki iki, nanging aku nganggep yèn wong-wong iku dumadi saka para mungsuh Future for America padha akèhé karo wong-wong kang isih nyoba nrima kuciwané tanggal 18 Juli. Mulané aku ngarep yèn wong-wong kang kalebu ing golongan kang taktetepaké minangka mungsuh bakal nedahaké sepira cocogé karo kapentingan dhéwé panrapan sajarah sunnat iki miturut pamikiré dhéwé. Kareben. Wektu wis cendhak banget kanggo pura-pura yèn sajarah Future for America ora kanthi cetha wis katandhani minangka gerakan kang wis dipratandhakaké déning gerakan Millerit, lan uga wis cendhak banget kanggo pura-pura yèn utusan manungsa Laodikia kang cacad, kang diangkat kanggo mimpin metu ing gerakan iku, ora dipratandhakaké déning William Miller.

Miller punika satunggaling tiyang Philadelphia, lan kula mlebet Adventisme saking jagad ing taun 1975, mila kula punika Adventis Laodikia ingkang kasahaken. Riwayat gesang kula maringi paseksi tumrap kasunyatan punika. Mekaten punika, Allah swarga ingkang kebak sih-rahmat mentas maringi piwulang dhateng kula supados nyerat pesen ingkang samenika Panjenenganipun wedharaken dados tulisan lan ngirimaken dhateng pasamuwan-pasamuwan. Piwulangipun rawuh kaliyan prasetyan bilih nalika Panjenenganipun nguripaken malih Musa lan Elia, piyambakipun badhe kauripaken malih minangka tiyang Philadelphia, sanes minangka tiyang Laodikia. Gerakan ingkang kawiwitan wonten ing sajarah Millerite punika minangka wekdal Philadelphia, ingkang ing wekasanipun nglangkungi dados Laodikia ing taun 1856 nalika wiwit lumebet ing proses penampikanipun dhateng dhasar-dhasar ingkang sampun dipunlebetaken dening para Millerite. Penampikan punika kawiwitan kanthi nyingkiraken pangrembakaning pepadhang enggal ingkang kaaturaken lumantar pena Hiram Edson. Pitung taun sasampunipun, ing taun 1863, gerakan Elia ingkang sampun nampilaken pesenipun Musa punika dipunsédani. Ing wekdal ingkang sami nalika gerakan punika dipunsédani, satunggaling pasamuwan dipunkenalaken kangge nggantos gerakan punika. Musa lan Elia dipunsédani ing wiwitan Adventisme lan dipunsédani malih ing pungkasan Adventisme.

Ing wekasaning Laodikia kang sipaté nabi, ing taun 1989 wahyu bab kali Hiddekel kabikak, lan sawijiné gerakan wiwit lumaku kang kalairaké déning sawijining ibu Laodikia. Gusti ora kagèt lan ora tanpa kawruh; Panjenengané wus mirsa manawa Panjenengané bakal ngrampungaké pakaryan telung malaékat kaya déné nalika Panjenengané miwiti. Panjenengané bakal mungkasi iku kanthi sawijining gerakan wong-wong Filadelfia, kaya

déné nalika Panjenengané miwiti, lan supaya iki kelakon, gerakan kang sacara lair iku Laodikia kudu dipatèni lan diuripaké manèh dadi wong-wong Filadelfia. Kanthi mangkono, gerakan kang katuntun metu saka gréja Laodikia iku bakal dadi kang kaping woluh, yaiku saka pitu, ana ing sajarah kang padha nalika pasatuan telu-lapis uga bakal dadi kang kaping woluh, yaiku saka pitu. Lan ing sajarah kang padha kuwi, sungu Republikanisme uga bakal ngalami wunguné manèh kang kaping woluh, kang asalé saka pitu lan wus dipatèni déning “woke-isme” Mesir lan Sodom, nanging garis ramalan iku bakal dirembug mengko ing artikel-artikel iki.

Lan wong-wong saka para bangsa lan suku lan basa lan nagara bakal ndeleng layoné sajroning telung dina satengah, lan ora bakal nglilani layoné dikubur. Lan wong-wong kang manggon ing bumi bakal padha bungah marga saka iku, lan padha seneng-seneng, sarta bakal padha kirim peparing marang siji lan sijiné; amarga loro nabi iki wis nyiksa wong-wong kang manggon ing bumi. Lan sawisé telung dina satengah, Roh kauripan saka Gusti Allah mlebu ing wong loro mau, lan wong loro mau padha ngadeg ing sikilé; lan rasa wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang ndeleng wong loro mau. Wahyu 11:9–11.

Masa depan kanggo Amerika ora dipasrahaké menyang kubur, nanging mung kacorok ana ing dalan papan kono iku wis dipatèni, nalika para mungsuhé padha bungah-bungah merga pati sing katon nyata mau. Nanging “sawisé telung dina setengah Rohing urip saka Gusti Allah lumebet marang wong-wong mau, lan wong-wong mau banjur ngadeg jejeg ing sikilé.” Wektu wis ora ana maneh, mula telung dina setengah iku minangka pralambang saka sèwu rong atus suwidak dina utawa taun, sing ana ing Wahyu rolas ayat enem lan patbelas nglambangaké ara-ara samun, papan pasucèn lan wadya wis diinjak-injak. Manawa wong-wong mau wis dilebokaké menyang kubur, mesthiné ora bakal ana ing dalan sing bisa diinjak-injak. Injak-injake Masa depan kanggo Amerika iku ora mung sawijining mangsa pralambang, nanging uga mangsa pralambang saka piwulang “pitu kaping” sing dilambangaké déning sumpahé Musa.

Lan wong-wong mau bakal padha tiwas déning landhèping pedhang, lan bakal digawa dadi tawanan menyang sakèhé bangsa; lan Yérusalèm bakal katindhès déning para bangsa kapir, nganti tekan wektu para bangsa kapir kalakon kasampurnané. Lukas 21:24.

Ana ping telu Yerusalem wis diidak-idak. Kaping pisan déning Babil ing taun 677 SM nganti 607 SM. Pengidak-idakan kaping pindho yaiku déning Rum kapir wiwit 66 M nganti 70 M. Kaping telu yaiku déning Rum rohani wiwit 538 nganti 1798. Pengidak-idakan Yerusalem déning para bangsa liya sing kacathet ana ing Lukas selikur iku yaiku sèwu rong atus sawidak taun pamaréntahan kapapaan. Wahyu sewelas, ing ngendi kita nemu paseksiné Musa lan Élia, kabuka kanthi panyandhangan wektu iku.

Lan kaparingaké marang aku glagah kaya teken; lan malaékat iku jumeneng, ngandika, “Ngadega, lan ukuren Pedalemané Allah, lan misbyah, sarta wong-wong kang padha ngabekti ana ing kono. Nanging plataran kang ana ing njaban Pedalemané iku tinggalna,

lan aja diukur; awit iku wus kaparingaké marang para bangsa liya: lan kutha suci iku bakal padha diinjak-injak déning wong-wong mau patang puluh loro sasi.” Wahyu 11:1, 2.

Dhawuhe marang Yokanan supaya ngukur Padaleman Suci lan para wong sing padha nyembah ana ing jeroné iku nggambarake pambukané pengadilan ing taun 1844, amarga loro ayat sadurungé nerangake manawa Yokanan wis ngalami paiting Kacewakan Ageng ing taun 1844, banjur sawisé dhèwèké dipangandikani manawa dhèwèké kudu mbalèni pakaryan martakake pawarta iku, ayat siji saka bab sewelas nedahake manawa pengadilan iku lagi waé diwiwiti.

“Wis tekan wektuné nalika samubarang kabèh sing bisa digoncang bakal digoncang, supaya prekara-prekara sing ora bisa digoncang tetep lestari. Saben prakara lagi diteliti ana ing ngarsané Allah; awit Panjenengané lagi ngukur pasamuwaning Allah, lan para wong sing padha ngabekti ana ing jeroné. ‘Iki pangandikané Panjenengané sing nyekel pitu lintang ana ing astané tengen, sing lumaku ana ing tengah-tengah pitu kaki dian emas; Aku pirsang pangawému.... Nanging Aku nduwèni sathithik prekara marang kowé, marga kowé wis ninggal katresnanmu sing kawitan; mulané élinga saka ngendi kowé wis tumiba, lan mratobata, sarta tindakna pakaryan-pakaryanmu sing wiwitan; menawa ora, Aku bakal enggal teka marang kowé, lan mindhah kaki dianmu saka panggonané.’ ‘Mratobata; menawa ora, Aku bakal enggal teka marang kowé, lan bakal perang nglawan kowé nganggo pedhang saka cangkem-Ku. Sing sapa nduwèni kuping, karebèn ngrungokna apa sing dipangandikakaké déning Roh marang pasamuwan-pasamuwan: Marang wong sing menang Aku bakal maringi supaya mangan manna kang kasimpen, lan bakal maringi watu putih, lan ana ing watu iku katulis asma anyar, kang ora ana wong siji waé ngerti kejaba wong kang nampani iku.’” The 1888 Materials, 1116.

Amarga Yokanan nggambarake wiwitaning pengadilan panyelidikan ing taun 1844, dhèwèké dipangandikani supaya aja ngukur plataraning Padaleman Suci, amarga iku wus kaparingake marang para bangsa liya, kang bakal ngidak-idak kutha suci iku sajroning sèwu rong atus sawidak taun. Lukas pasal selikur netepake manawa para bangsa liya bakal ngidak-idak Yerusalem nganti “wektu-wektu” para bangsa liya iku kaleksanan. Yokanan ing pasal sewelas nembe wae netepake manawa wektu pangidak-idaké Yerusalem déning para bangsa liya iku yaiku sajarah wiwit taun 538 nganti 1798. Yokanan netepake mangsa iki kaping pindho ing pasal rolas minangka ara-ara samun, yaiku sawijining jangka wektu nalika pasamuwan mlayu menyang kono supaya ngindhari panganiaya kang digawa déning paus.

Nalika Musa lan Élia dipatèni lan ditinggal ana ing dalan supaya diidak-idak sajroning wektu telu setengah dina, telung sajarah sadurungé nalika Yérusalèm diidak-idak kudu dimangertèni minangka pralambang tumrap mangsa wektu mau. Ing Lukas 21 para bangsa liya bakal ngidak-idak kutha suci nganti “wektu-wektu” para bangsa liya katetepaké kasampurnané.

Mangkono, Lukas nedahake yèn ana luwih saka siji wektu para bangsa liya, nanging kita mangertèni yèn kasampurnaning wektu para bangsa liya iku dumadi ing taun 1798. “Wektu para bangsa liya” kang kapisan diwiwiti ing taun 723 SM nalika karajan Israèl sisih lor

katindhès déning Asyur. Panindhésan iku miwiti sawijining pangidak-idakan déning kakuwasan kaping lan terus lumaku nganti taun 538 nalika kakuwasan kapausan nerusake pagawéan iku nganti taun 1798. Kaping ngyebarake lan ngidak-idak Israèl sacara harfiah, lan kapausan ngyebarake lan ngidak-idak Israèl rohani. “Wektu-wektu” para bangsa liya nggambarake rong ewu limang atus rong puluh taun ing Imamat likur enem, kang nggambarake rong mangsa pangidak-idakan. Sing kapisan ditindakake déning kaping, kaya kang dilambangake déning Asyur, banjur Babil, banjur Roma kaping. Banjur kakuwasan kang kapindho kang ndadekake karusakan, sing diidentifikasi déning Miller ana ing kerangka suci wangsit kang digunakaké, yaiku kapausan, kang bakal nerusake pangidak-idakan iku nganti taun 1798. Pangidak-idakan déning kaping lan kapausan loro-loroné iku piyambak pitakon kang diangkat ing patembungan ing swarga kang ngasilake wangsulan sing dadi dhasar lan pilar utama Adventisme.

Banjur aku krungu ana siji wong suci lagi ngandika, lan ana wong suci liyane matur marang wong suci tartamtu kang lagi ngandika iku, “Suwene pira wahyu bab kurban saben dina, lan panerak kang njalari kasunyataning sepi, nganti pasucèn lan bala tentara padha kaulungaké supaya katindhès ing sangisoring sikil?” Lan dhèwèké ngandika marang aku, “Nganti rong ewu telung atus dina; sawisé iku pasucèn bakal karesiki.” Daniel 8:13, 14.

Malaékat Gabriel lan malaékat-malaékat liyané nuntun Miller supaya mangertos bilih “kang saben dinten” punika nglambangaké kapingkèn, lan bilih “panerak kang ndadosaké sepi” punika nglambangaké kapausan. Kapingkèn lan kapausan kaloroné badhé ngidak-idak pasucèn lan umat. Mulané “wektu-wektu” para bangsa liya ingkang dipunsebat déning Lukas punika yaiku kalih mangsa ngidak-idak salaminipun sèwu kalih atus sawidak taun, ingkang bebarengan dados pitu wektu ing Imamat selikur enem.

Pesen “sumpah” Musa dipatèni ing taun 1863, bebarengan karo utusan Élia sing wis ngaturaké pesené Musa. Loro-loroné, yaiku pesen Musa lan utusan Élia, ditangèkaké manèh sawisé 11 September 2001. Sawisé pesen Musa kapratélakaké manèh déning Élia, banjur loro-loroné dipatèni lan banjur ditinggal ana ing dalan tanpa dikubur sajroning sèwu rong atus suwidak dina, iku minangka sesambungan langsung karo pesen “pitung kaping” sing déning Dhaniel sinebut “sumpah” Musa. Gerakan lan utusan sing mbalèni pesen Élia saka Musa, kaya sing dipracithakaké déning Miller lan para Millerit, ing wekasané bakal ngadeg ing sikilé lan ditangèkaké manèh.

Lan sawisé telung dina lan satengah, Rohing urip saka Allah lumebu ing wong-wong mau, banjur padha ngadeg ana ing sikilé; lan wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang weruh marang wong-wong mau. Lan wong-wong mau krungu swara banter saka swarga ngandika marang wong-wong mau, Munggaha mréné. Lan wong-wong mau mungguh menyang swarga ana ing méga; lan mungsuh-mungsuhé padha nyawang wong-wong mau. Wahyu 11:11, 12.

Kita badhé ngrembag bebener punika wonten ing artikel salajengipun.